

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 199.

Tolvte Session.

50de Møde.

Lørdagen den 1ste Decbr. Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Ordføreren (forts.): Med Hensyn til Forslaget under Nr. 85 bemærkede han, at Undtagelserne fra de almindelige Stempelpapirsregler jo vilde vedblive, efter Lovudkastets §§ 74 og 75, indtil videre, og at det derfor var naturligt, saalænge denne irregulære Tilstand fremdeles varede ved, at der ogsaa kunde indrømmes Andre lignende Begunstigelser; men det forekommer mig, at Følgen af dette Raisonnement da kun kunde blive den, at Ministeriet skulde kunne meddele Begunstigelser eller Undtagelser fra den almindelige Stempelpapirlovgivning, saalænge denne Undtagelsestilstand, for at bruge et enkelt Ord, overhovedet fandt Sted, men det kunde ikke begrunde et Forslag, der gaaer ud paa at give Ministeriet for evig og altid en Ret til at tilstaae Begunstigelser. Særvrigt troer jeg ikke, at jeg brugte det Udtryk, som den ærebe Rigsdagsmand tillagde mig, at jeg nemlig skulde have kaldt hans Forslag principstridigt; jeg troer, at jeg sagde, at det ikke stemmede vel overens med de Principer, som have gjort sig gjældende, navnlig ogsaa paa Rigsdagen, med Hensyn til Ministeriets Stilling i Henseende til Bevillinger. Jeg troer ogsaa at turde sige, at det, naar man henfeer til Grundloven, navnlig dens § 32, vel tør forudsættes som det Ordinaire, som det, der er i sin Orden, at naar der gives nye Love, saa bortfalder den med den afløste ældre Tilstand

i Forbindelse staaende Bevillingsmyndighed for Regjeringen. Jeg erkjender jo imidlertid, at derfra kan gjøres Undtagelse, naar man udtrykkelig indsætter det i Loven, og forsaavidt er der jo ikke Noget at anføre mod det ærebe Medlems Forslag, da det gaaer ud paa at indføre en særlig Bevillingsmyndighed. Naar han fremdeles sagde, at det saameget mindre kunde siges at være principstridigt at lade Bevillingsmyndigheden vedblive, som man havde noget i det Væsentlige ganske Tilsvarende i § 79, forsaavidt den tilstøder Ministeriet at nedsette eller eftergive Mulcten, saa maa jeg dog erindre om, at der forekommer mig at være en ganske grundvæsentlig Forskjel mellem de to Ting, at bevilge Undtagelser fra Loven og at benaade, og en Eftergivelse af en Mulct, enten heelt eller delvis, er en Benaadning. Til § 75 bemærkede den ærebe Rigsdagsmand for Sørs Amts 2den Valgfreds, at det sidste Punktum maatte anses for aldeles overslødigt; naar Ministeriet, sagde han, har undersøgt, hvorvidt der er noget Begrunder i de Paaastande, der fremkomme om Privilegier, Begunstigelser o. s. v., saa staaer det jo til Ministeren at indkomme med en Lov om at hæve dem, dersom han vil. Ja, det er ganske rigtigt, men det, der er tilfaldt ved Lovudkastet, og det, der forekommer mig at være det Rigtige og Hensigtsmæssige ved Lovudkastet, det er netop at sætte en Bestemmelse ind, som gaaer ud paa at bringe det dertil, at man faaer en Ende paa Tingen, at man faaer tilveiebragt Orden i dette Forhold; derfor hedder det, at Alle skulde opfordres til at fremkomme med deres Paaastande om Begunstigelser, Privilegier o. s. v., derefter skal hele Sagen undersøges,